

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Rusalii, a sfinților români

Mă port cu norii între cer și pământ, între pământ și cer, și am însoțitori oștiri de sfinți și de îngeri și-Mi las peste pământ cuvântul gurii Mele, căci sunt Păstor și-Mi fac lucrarea dată de Tatăl s-o împlinesc și să-i trag spre El pe cei ce iau glasul și cuvântul glasului Meu și îl poartă în inimă, dacă ei cunosc cu duhul glasul Păstorului din cer venit să cheme și să păstorească pe cel ce trage la această pășune dulce, o, și am nume minunat ca și glasul Meu și Mă numesc *Cuvântul lui Dumnezeu* ca și la început când am cuvântat și s-au ivit cerul și pământul și omul și toată facerea cea văzută, și din nevăzutele lui Dumnezeu au venit toate spre vedere și sunt, și au ca Făcător pe Dumnezeu, de atunci și până azi și până mâine, și de aceea Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul lucrărilor lui Dumnezeu, și vin acum cu veșnicia cea fără de timp, căci timpul a trecut și trece de tot și rămâne Dumnezeu cu ai Săi, rămâne cu rodul lucrului Său cel de șapte mii de ani și mai bine, rămâne Domnul și iubirea Sa și spune celor ce Îl iubesc pe el: *«Rămâneți întru iubirea Mea!»*

O, nu pot, nu mai pot să nu-ți tot grăiesc mereu, țara Mea de azi. Tu ești pământul ales de Dumnezeu la început și la sfârșit pentru slava Sa, pentru lucrarea Sa dumnezeiască în mijlocul celor văzute ale facerii Sale. Nu pot să tac, nu mai tac, de vreme ce se apropie slava Mea și a ta peste pământ, cu atât mai mult cu cât cei cărora le tot grăiesc nu iau seama la glasul Meu, care vine cu norii, căci Eu așa vin, cu norii vin, căci așa este scris să vin.

O, scoală-te, neam român! Ia aminte la Cel ce-ți grăiește din ceruri dintre sfinți, o, și te voi scula Eu și vor lua aminte și vor fi chemați la întrebare toți cei îmbrăcați în veșminte de păstori ai turmei Mele și le voi cere socoteală pentru soarta și pentru credința sau necredința celor păstoriți sau nepăstoriți, că iată-Mă Păstor venit pe neașteptate de cei de pe pământ, și care nu veghează așa cum lăsat Eu cuvânt scris acum două mii de ani, căci am spus: *«Privegheați, că nu știți când vine Păstorul să-Și cerceteze turma Sa!»*

O, pleacă cei nepăstoriți, pleacă din turmă, pleacă spre duhul și otrava lumii, iar lumea Îmi este vrăjmașă Mie și lor, căci am spus că prietenia cu lumea este vrăjmășie cu Dumnezeu, o, și nu iau aminte la cuvântul Meu cel de acum două mii de ani ca să-l citească și să-l păzească împlinit cei care îl citesc și îl știu apoi, începând cu păstorii care au ca lucrare paza de lupi a turmei Mele.

O, țara Mea română, am pe mama Mea Fecioara ocrotire ție, și nu te lasă ea de sub mâna ei și te iubește ca pe Fiul Său Iisus Hristos, căci tu ești odihna Mea după multa Mea așteptare și te gătesc de nunta Mea cu tine în văzul tuturor popoarelor, că nuntesc în tine cu masă de cuvânt și-Mi scriu cuvântul pe vatra ta de atâta vreme, și voi scrie în cartea Mea de azi șaptezeci de ani de cuvânt din care s-au hrănit sfinții și îngerii stând la masa Mea aici, pe meleagul tău dulce Mie și cetelor de sfinți, o, și nu te pot lăsa de sub privirea Mea ca să poată vreun dușman să-ți facă rău, iar dacă ar da să-ți facă nu poate, căci peste mama Mea Fecioara nu este de trecut, și tot răul se spulberă și se întoarce de unde ar fi să bată, iar aici este și rămâne Domnul și mersul cuvântului Său peste pământ, căci acest cuvânt este spaima oricărui vrăjmaș, și nu tace Dumnezeu, și tac vrăjmașii și vor tot tăcea, căci lumina Mea din mijlocul tău este măreață, și cu putere de cuvânt din gura Mea izvorât asupra oricărui vânt vrăjmaș, și tot răul care s-ar ivi dă de Mine și se depărtează și se întoarce focul înapoi ori de unde ar da să se apropie.

Și am spus acum aceasta ca să știi tu, neam român, că izvorul cuvântului Meu este focul Duhului Sfânt care taie și depărtează orice gând rău, orice mână și armă dușmană, și iată ce minunăție ești tu, țara Mea, draga Mea, frumoasa Mea cea de la sfârșit de timp, pământ al sfinților tăi de prin toate veacurile, că iată-i cum stau la hotare cu mâinile lor ocrotitoare, cu duhul lor românesc, cu alegerea lor cea de la Dumnezeu, o, că nu este ceată mai slăvită între sfinți ca și ceata sfinților români, și aceasta din pricina alegerii tale de la Dumnezeu, țara Mea, fata Mea română!

O, nu te pot uita, nu te pot lăsa din mâna Mea, din iubirea Mea. Are Tatăl slavă mare pentru Mine pe meleagul tău, țara Mea. Te voi conduce spre dragoste de Dumnezeu și-ți voi deschide ferestre spre cer ca să vezi și să-ți înțelegi alegerea, căci după ce am lepădat Ierusalimul, care M-a lepădat și M-a aruncat afară din vatra lui, Eu, Domnul, M-am legat cu tine cu legământ sfânt întocmit de cei din cer și te-a ales Tatăl pentru taina Ierusalimului nou în mijlocul tău, iar acum vin și împlinesc și te vestesc a Mea și Mă arăt cu tine peste popoare, și din slavă în slavă Mă port deasupra pe nori și-Mi scutur cuvântul iubirii Mele ție, o, țara Mea, floarea Mea de nu-Mă-uita.

O, auziți voi pe Domnul cuvântând peste acest pământ ales la sfârșit ca și la început? Auziți voi, cei care vă frământați ca să rămâneți și să tot conduceți țara pe mai departe tot voi, după ce i-ați supt puterea cât ați putut de mult și mereu? Iată-vă, aveți încă nevoie pentru voi de această țară! Vă tot mărturisiți nemulțumirile și dorul de putere și de cărmuire pe scaunele de sus. Sunteți fără Dumnezeu în inimile voastre și de aceea ați fost atât de necinstiți cu trupul și cu duhul acestui neam. Vă purtați ca niște dumnezei cu drepturi peste acest meleag și spuneți mereu că vi se cuvine felia cea mai mare pentru stat la cârmă. O, până când vă veți tot îngâmfă și vă veți crede cei mai mulți față de ceilalți mai puțini la număr? Voi sunteți dintre cei rămași care au fost înaintea voastră zeci de ani sugând din sângele celor sărăcuți din țară și ați pus mâna pe cârmă omorându-vă conducătorul și de atunci vă tot dați salvatorii neamului, dar faptele voastre sunt rele de tot, sunt hoția, desfrâul, minciuna la rang înalt, dreptatea legată în lanțuri prin judecători nedrepti, și care vă joacă vouă în plac și vă acoperă fărădelegile mărunte și mari, o, și de prea multă vreme oropsiți acest neam numindu-vă cei mulți, cu drepturile cele mai mari, cel mai mare partid. O, păi cum să nu fiți cei mai mulți dacă ați avut banii țării pe mână și i-ați cumpărat pe cei care să vă aleagă pe voi, și de aceea vă spun Eu, Domnul, că singuri v-ați ales, căci v-ați plătit alegătorii și sunteți bolnavi de dorul de putere și nu sunteți plăcuți oamenilor, ba din contra, sunteți priviți cu dispreț, căci voi apăsați peste ei și peste cei ce dau să îndrepte pe cele strâmbate de voi, iar Eu, Domnul, am mare răbdare cu voi ca să nu cădeți sub fărădelegile voastre hrânite atâția ani cu duhul trufiei din voi și cu mare pricepere să faceți teatru și să vă prefaceți că sunteți drepti. Voi însă stați numai în petreceri păcătoase și în apăsare peste cei mărunți, căroara le este tot mai greu sub mâna voastră vrăjmașă lor, o, și v-am spus în ziua aceasta adevărul cel despre voi și despre lucrarea minciunii cu care stați de atâta vreme pe pieptul acestui popor ca să nu se scoale el și să-și dobândească libertatea de sub voi, cei apăsători peste ei. O, ajungă-vă! Aplecați-vă, căci sunteți mulți! E mare apăsarea voastră peste acest neam, și va fi să dați răspuns curând, curând.

Iată, vă dau de veste acum graiul unui sfânt al neamului român, care a spus și a scris așa: *«Sufletul unei țări părăsite de cei în viață se lasă în grija morților, marilor morți, și se reface prin ei»*. Așadar ascultați cuvântul Meu de peste voi! Toți sfinții neamului român se ridică și intră în luptă sfântă asupra celor care stau în nelegiuiri și dau să conducă ei această țară sfântă, din care fac parte și cei care au fost și s-au dus între cetele sfinților, căci este o singură țară România, cea de pe pământ și cea din cer. O, cum ați da să vă încumetați să credeți că sunt morți acești sfinți, când creștinii strigă către ei să mijlocească la Dumnezeu pentru nevoile lor de pe pământ? Iată-i, se scoală acum și refac din temelii țara lor și a voastră, dacă voi ați avut așa lipsă de credincioșie cât ați voit să tot stați la cârmă pentru țară așa cum sunteți voi!

Bincuvântate să fie cetele sfinților români și lupta lor sfântă pentru curățirea fărădelegii din țara și pământul român, căci vine slava Domnului și va cuprinde de peste tot acest pământ și neam și de aceea pun pecetea binecuvântării și biruinței cerești pentru soarta cea de la Dumnezeu a neamului român creștin, căci cerul tot așteaptă acest neam să se îmbrace în frumusețea cea de nedescris a vieții de creștin, a asemănării cu Domnul și cu sfinții, căci slava Mea așteaptă la hotar să lumineze de la Dumnezeu lumea de pe pământ și să vindece orbirea celor care nu-L văd pe Domnul pe nicăieri jos și sus, ci numai pe ei înșiși se știu și se văd. O, nu! Vine vremea Mea și a venit. Vin sfinții cu Mine, că a venit vremea să vină dacă Eu vin.

O, scoală-te, România Mea, scoală-te! Hai, ridică-te, iubito! Te îmbracă Domnul în sărbătoarea nunții Lui cu tine. Vei străluci tot mai mult peste pământ și peste popoare din pricina slavei cuvântului Meu care-și are tronul și izvorul pe plaiul tău. Vine slava Noului Ierusalim pe vatra ta și vei fi lumina lumii precum este scris. Vei fi lumină și cuvânt pe meleagul tău, pe care Mă scriu cu șaptezeci de ani de cuvânt și cu praznicul acesta vestit de la margini la margini, și se vor bucura popoarele toate de la dragostea Mea peste tine.

Pace ție, multă pace ție, ție și celor care acum au fost ridicați de mâna Mea cea plină de putere și așezați cu greu la cârma ta ca să te înveți tu cu dreptatea lucrurilor, cu frumusețea purtării între român și român, între frate și frate, o, și Mă voi apropia mereu și-ți voi da sfatul Meu ca să ai folos de la el, o, țara Mea de azi.

Pace ție, țara Mea, România Mea! Mă voi deschide tot mai mult spre tine. Sunt Domnul Dumnezeul tău și sunt lumină în mijlocul tău și voi fi cu tine lumină cerească în mijlocul popoarelor de pe pământ, și va veni în sprijinul lor darul credinței, iar lumea se va lumina, se va schimba la față și la iubire și va trece din slavă în slavă spre mai frumos, spre mai măreț destin, măreț cum n-a mai fost din veacuri și nici nu va mai fi, și totul se va schimba într-o clipă și toate se vor face noi căci vine veșnicia, vine primăvara cu darurile ei, vine Domnul, și nu este minciună această veste sfântă!

Vine cerul cel nou și vine pământul cel nou căci așa este scris, și toate se vor îmbrăca întru slava care nu va mai trece și nu se va mai sfârși, iar Eu, Domnul, Mă port cu norii între cer și pământ, între pământ și cer, și am însoțitori oștirile de sfinți și de îngeri și sunt Păstor pe pământ, și limba Mea este dulce și este limba cea de la început cu care am grăit când am făcut cerul și pământul și omul, și tot pe limba aceasta grăiesc și la sfârșit și-Mi las cuvântul peste pământ pe limba neamului român. Amin, amin, amin.

09/22-06-2025